
Hiện tượng Obama

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Trong kỳ tranh cử sơ bộ của đảng Dân Chủ để chọn ứng cử viên Tổng Thống cho đảng tại tiểu bang Iowa ngày 2 tháng 1 vừa qua, một ngạc nhiên lớn lao đã xảy ra: Barack Obama, thượng nghị sĩ của Illinois, ra tranh cử chống với Hillary Clinton đã thắng vẻ vang trong cuộc đua giữa ba người: Obama, Hillary Clinton và John Edwards. Điều làm mọi người sửng sốt là Obama đã bỏ xa Hillary với tỷ lệ số phiếu là 39%, trong khi Edwards về hạng nhì với số phiếu 30% và Hillary về hạng ba với 29%. Các ứng cử viên ít ai để ý đến như Biden, Dodd đều bỏ cuộc khi chỉ được 1-2% số phiếu!

Trước đó không lâu, trong các cuộc thăm dò dư luận, Hillary đều dẫn đầu và phe Clinton chắc chắn ứng cử viên của mình sẽ thắng dễ dàng và sẽ được đảng Dân Chủ bầu ra tranh cử Tổng Thống với Cộng Hòa vào tháng 11 này. Nhưng ngược lại, ứng cử viên da đen Obama đã thắng tại tiểu bang Iowa, một tiểu bang trắng bóc, không hề có dân da đen hay rất ít, hầu như không đáng kể sinh sống tại đây. Không ai nghĩ là một ứng cử viên da đen như Obama lại có thể hấp dẫn và lôi kéo được dân da trắng bỏ phiếu cho mình tại Iowa. Nhưng mặc dù giới cử tri lớn tuổi bỏ phiếu cho Hillary hay Edwards, đa số giới trẻ đã đi theo Barack Obama và đã đi bầu rất đông, hơn thường lệ của những kỳ bầu cử trước. Điều này đã làm cán cân lệch về phía Obama và giúp cho Obama thắng kỳ bầu cử sơ bộ gọi là caucus của đảng Dân Chủ tại tiểu bang này.

Những kêu gọi của Barack Obama trong khi tranh cử về một thay đổi lớn lao đã làm kích động giới trẻ, ngược lại với chiêu bài của Hillary Clinton đưa ra là kinh nghiệm, ngụ ý nói Obama quá trẻ, mới lên làm Thượng Nghị Sĩ được có ba năm, chưa có chút vốn liếng chính trị và kinh nghiệm đối nội cũng như đối ngoại, không như Hillary, là đệ nhất phu nhân trong 8 năm và

Thượng Nghị Sĩ của New York năm sáu năm nay. Nhưng đối với giới trẻ của Hoa Kỳ hiện nay, kêu gọi của Obama về một thay đổi lớn và nhấn mạnh về hy vọng, đã tạo được một tần số cùng làn sóng với những mong mỏi và đòi hỏi của giới trẻ Hoa Kỳ. Ngoài ra dân Hoa Kỳ có lẽ cũng đã mệt mỏi với vợ chồng Clinton gọi là "Clinton fatigue". đã trải qua triều đại của Bush bố Bush con, nay lại phải chịu cảnh triều đại Clinton chồng, Clinton vợ, không còn ai chịu nổi!

Obama đặc biệt có tài diễn thuyết rất hay và lôi cuốn. Nhiều người đã ví với Martin Luther King và Tổng Thống John Kennedy ngày xưa. Nhưng khi tranh luận với các ứng cử viên khác, Barack Obama có vẻ lúng túng, không được nổi bật và trong những tháng trước bị giới truyền thông chê bai nhiều. Tuy nhiên khi đứng một mình trước đám đông để vận động tranh cử, tay ứng cử viên da đen này lại xuất sắc hấp dẫn được người nghe và thuyết phục được quần chúng. Sự thành công tại Iowa đã chứng tỏ ứng cử viên Barack Obama có thực tài và vì Obama là dân da đen đã làm báo chí và truyền hình Hoa Kỳ thối phồng và đánh bóng như một hiện tượng mới trong chính trường Hoa Kỳ. Là điều không thể tưởng tượng được có thể sẽ xảy ra: một người da đen leo lên được chức vụ Tổng Thống tại Hoa Kỳ!

Hoa Kỳ là xứ hô hào dân chủ, tự do, nhân quyền nhưng trên thực tế vẫn là một quốc gia với nạn kỳ thị màu da nặng nề. Người da đen chỉ mới tranh đấu được bình đẳng trên giấy tờ với phong trào Civil Rights do Martin Luther King cầm đầu được 40 năm nay. Thời gian này vẫn còn quá sớm để tưởng tượng ra được một thủ lĩnh quốc gia lại là người da đen! Dân da trắng thuộc thế hệ 40 - 50 tuổi trở lên vẫn còn kỳ thị cùng mình, tuy ngoài mặt vẫn giả dối nói không hề kỳ thị! Giới trẻ tương đối đỡ hơn, thực sự lứa tuổi từ 18 đến 25 gần như không để ý đến chuyện màu da, kỳ thị và giới này trong cuộc bầu cử sơ bộ của đảng Dân Chủ tại Iowa đã dồn phiếu cho Obama gần hết! Nhưng trên thực tế đa số cử tri đi

bầu Tổng Thống vào tháng 11 này đều thuộc thành phần lớn tuổi và da trắng, giới trẻ và thiểu số ít khi chịu đi bầu. Nên dù cho Obama có thắng được một vài kỳ bầu cử sơ bộ, nhiều phần đến những tiểu bang lớn khác và trên toàn quốc, chưa chắc tay này đã giữ được đà đi lên gọi là momentum của mình.

Ngoài ra đảng Cộng Hòa cầu mong để Dân Chủ hoặc cử Hillary Clinton hay cử Obama ra tranh cử. Vì trong sự tính toán của đảng này, Hoa Kỳ vẫn chưa sẵn sàng để bầu cho một người đàn bà hay một người da đen lên làm Tổng Thống. Với George W Bush giữ hai nhiệm kỳ và đưa Hoa Kỳ vào hố thẳm của nhục nhã và thất bại tại Iraq, cũng như kinh tế đang đi vào suy thoái, mười phần chắc chắn là Cộng Hòa sẽ thua Dân Chủ trong kỳ bầu cử Tổng Thống tháng 11 sắp tới, nếu Dân Chủ đưa ra một nam ứng cử viên da trắng. Với Hillary hay Obama, Cộng Hòa còn hy vọng để nhờ vào sự kỳ thị và giả dối của dân chúng Hoa Kỳ hầu may ra giữ được chức Tổng Thống thêm 4 năm nữa! Đây chính là chiến lược của ứng cử viên John Edwards. Vì với Hillary bị cú Iowa xiểng liểng và nếu thua luôn tại New Hampshire, Hillary có thể sẽ tiêu luôn không gỡ lại được nữa. Nhưng với triển vọng ứng cử viên da đen Obama được Dân Chủ đề cử và nhiều phần sẽ thua Cộng Hòa, tại các tiểu bang lớn có tranh cử sơ bộ primary sau này, mọi người của đảng Dân Chủ sẽ dồn phiếu cho Edwards để tránh việc Obama thắng luôn thành ứng cử viên Tổng Thống của Dân Chủ. Nên nếu Edwards cố thủ và gồng mình chịu trận cho đến cuối tháng hai, khi đa số các tiểu bang lớn của Hoa Kỳ bầu sơ bộ, Edwards sẽ có hy vọng tăng thêm là sau cùng đảng Dân Chủ sẽ phải chọn Edwards để tranh cử với một ứng cử viên da trắng khác của Cộng Hòa.

Nhưng dù sao đi nữa, một ứng cử viên da đen như Barack Obama thắng kỳ bầu cử sơ bộ của Dân Chủ tại Iowa và có cơ đi lên luôn để thành ứng cử viên Tổng Thống của Dân Chủ và hy vọng để thành Tổng Thống da đen đầu tiên, là một điều

---

không tiên khoáng hậu và không ai dám nghĩ đến cũng như tin tưởng là có thể xảy ra được. Đây là một thay đổi lớn lao cho chính trị cũng như xã hội Hoa Kỳ. Vì Barack Obama ở về phía cực tả của chính trị. Và Hoa Kỳ đang ở về phía cực hữu với chính quyền Bush nay một bước chuyển biến sang cực tả là điều chưa bao giờ xảy ra. Như một thứ con lắc giữa bảo thủ và cấp tiến, những thay đổi trong xã hội và chính trị của Hoa Kỳ thường xảy ra một cách tương đối điều hòa, từ phía cực hữu bảo thủ thường phải đi qua giai đoạn trung dung ở giữa trước khi con lắc đi ngược lên về phía cấp tiến cực tả. Tuy nhiên đây không phải là một định luật bất di bất dịch. Và không có gì cấm đoán được một thay đổi lớn lao đến một cách bất ngờ và có tầm tác động như một cơn sóng thần thay đổi hẳn cả bộ mặt chính trị cũng như xã hội của Hoa Kỳ.

Tuy nhiên điều đáng để tâm theo dõi là những thế lực giật dây sau hậu trường chính trị của Hoa Kỳ có để yên cho những sự kiện diễn biến có tầm hậu quả rộng lớn đến thế xảy ra hay không? Như những vụ ám sát Tổng Thống John Kennedy trước đây vẫn còn nhiều bí ẩn không bao giờ có câu giải đáp thỏa đáng. Cũng như vụ Martin Luther King bị giết, Robert Kennedy khi ra tranh cử cuối thập niên 60's cũng bị bắn chết, vai trò của các tổ chức hội kín nắm quyền lực thực sự tại Hoa Kỳ luôn luôn là đám mây đen phủ kín trên nền trời của chính trị Hoa Kỳ. Nếu Barack Obama chỉ như đám lửa rơm, sau cuộc bầu sơ bộ tại Iowa hay quá lắm là New Hampshire tỏ vẻ đi lên và sau đó chìm đi, sẽ không có chuyện gì xảy ra. Nhưng nếu Obama trở thành một chuyến xe lửa tốc hành băng mình chạy, nhiều phần những tổ chức quá khích và cực đoan như nhóm Bạch Chúng Độc Tôn (white supremacists), hay Ku Klux Klan sẽ không để yên. Cũng như các hội kín giật dây có thể đứng đằng sau để dùng những nhóm tội ác và quá khích nói trên để che dấu thủ đoạn của mình. Chính vì lý do này, Barack Obama hiện nay là ứng cử viên được bảo vệ tối đa bởi cơ quan an ninh Secret Service, có

nhệm vụ phá vỡ tất cả những đe dọa trên mạng sống của các ứng cử viên, đặc biệt là Obama. Vì nếu có chuyện gì không may xảy ra, quốc gia Hoa Kỳ sẽ rơi vào cực kỳ rối loạn và có lẽ sẽ lặn luôn xuống vực thẳm không đáy, không cách gì gượng lại được.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
<http://www.nguyendinhphung.com/>